Lietas Nr. A420455512
Lietas arhīva Nr. A42-00218-14/25

SPRIEDUMS
Latvijas tautas vārdā

Rīgā 2014.gada 23.maijā

Administratīvā rajona tiesa šādā sastāvā:

tiesnesis M.Markovs,

piedaloties pieteicējai persona Aun atbildētājas Rīgas pilsētas pašvaldības pusē pieaicinātās iestādes Rīgas domes Pilsētas attīstības departamenta pārstāvei Jeļenai Bogovai

atklātā tiesas sēdē izskatīja administratīvo lietu, kas ierosināta pēc persona Apieteikuma par Rīgas domes Pilsētas attīstības departamenta 2012.gada 18.maija lēmuma Nr.DA-12-179-ap atcelšanu.

Aprakstošā daļa

[1] Ar Rīgas pilsētas Būvvaldes 2012.gada 2.marta lēmumu Nr.BV-12-617-ap (turpmāk – Sākotnējais lēmums) pieteicējai uzlikts par pienākumu: 1) divu mēnešu laikā no šī administratīvā akta spēkā stāšanās dienas nojaukt patvaļīgi izbūvēto žogu /adrese/; 2) sešu mēnešu laikā no šī administratīvā akta spēkā stāšanās dienas nojaukt patvaļīgi izbūvēto laipu un saimniecības ēkas daļu, kas atrodas apstādījumu un dabas teritorijā; saimniecības ēkas daļai, kas atrodas savrupmāju apbūves teritorijā, izstrādāt būvprojektu, saņemt būvatļauju un nodot būvobjektu ekspluatācijā.

Nepiekrītot Sākotnējam lēmumam, pieteicēja to apstrīdēja.

Ar Rīgas domes Pilsētas attīstības departamenta (turpmāk – Departaments) 2012.gada 18.maija lēmumu Nr.DA-12-179-ap (turpmāk – Lēmums) Sākotnējais lēmums atstāts negrozīts daļā ar kuru noteikts pienākums nojaukt patvaļīgi uzbūvēto žogu un patvaļīgi uzbūvēto saimniecības ēkas daļu, kas atrodas apstādījumu un dabas teritorijā, saimniecības ēkas daļai, kas atrodas savrupmāju apbūves teritorijā izstrādāt būvprojektu, saņemt būvatļauju un nodot būvprojektu ekspluatācijā. Lēmumā norādīti turpmāk minēti apsvērumi.

[1.1] Saskaņā ar būvniecības kārtību, kas reglamentēta Būvniecības likumā un Ministru kabineta 1997.gada 1.aprīļa noteikumos Nr.112 „Vispārīgie būvnoteikumi", secināms, ka būvi var izmantot un tā var atrasties civiltiesiskajā apgrozībā, proti, to var ierakstīt zemesgrāmatā kā nekustamā īpašuma objektu tikai tad, ja tā ir bijusi uzbūvēta un izmantota tiesiski. Civillikuma normas, kas regulē noilgumu, attiecībā uz patvaļīgi uzbūvētām būvēm nav piemērojamas.

[1.2] Teritorijas plānojumu var uzskatīt par lietošanas tiesību aprobežojumu, jo ar to tiek ierobežota nekustamā īpašuma brīva un netraucēta izmantošana.

[1.3] Patvaļīgi uzbūvēto saimniecības ēku nav iespējams saglabāt pilnā apjomā, jo tā daļēji ir uzbūvēta teritorijā, kurā saskaņā ar normatīvajiem aktiem tādu būvju būvniecība kā saimniecības ēka ir aizliegta. Apstākļos, kad būvniecība ir veikta bez jebkādas dokumentācijas, Departamenta ieskatā attiecībā uz pieteicēju ir pieņemts iespējami labvēlīgākais lēmums.

[1.4] Patvaļīgi uzbūvētais žogs atrodas Vecdaugavas tauvas joslā un virszemes ūdenstilpnes aizsargjoslā. Pieteicēja nav iesniegusi pierādījumus, kas apliecinātu žoga izbūves likumīgu. Tāpēc atzīstams, ka žogs uzbūvēts patvaļīgi. Tāpēc nosakām pienākums to nojaukt, jo saskaņā ar Aizsargjoslu likuma 37.panta trešo daļu pašvaldībai nav paredzēts pieņemt cita satura lēmumu šādā gadījumā.

[1.5] Departamenta ieskatā Sākotnējā lēmumā noteiktais termiņš patvaļīgās būvniecības seku novēršanai ir pietiekams, lai izpildītu pienākumu nojaukt patvaļīgi uzbūvēto žogu.

Vienlaikus attiecībā uz Lēmumā noteikto sešu mēnešu termiņu visas dokumentācijas sagatavošanai, saimniecības ēkas pārbūvēšanai un būvobjekta nodošanai ekspluatācijā, Departaments piekrīt pieteicējai, ka sešu mēnešu laikā nav iespējams veikt visus mērījumus un iziet visas būvniecības stadijas, ieskaitot būvdarbu veikšanu. Departaments uzskata, ka deviņi mēneši no

Sākotnējā lēmuma spēkā stāšanās dienas ir pietiekams termiņš tā 2.punktā noteiktā pienākuma izpildei.

[2] Nepiekrītot Lēmumam, pieteicēja vērsās Administratīvajā rajona tiesā. Pieteikumā norādīti turpmāk minētie apsvērumi.

[2.1] Pieteicēja atzīst, ka pieļauta kļūda, būvējot bez saskaņota projekta, un pieteicēja ir samaksājusi par nelikumīgo celtniecību sodu Ls 200, tomēr konkrētajā situācijā likt pat daļēji nojaukt ēkas daļu, absolūti izjaucot tās funkcionalitāti, vizuālo izskatu un praktisko pielietojumu, ir pārmērīgs zaudējums pieteicējas ģimenei un nenes nekādu labumu arī sabiedrībai.

[2.2] Apgrūtinājums nav ierakstīts pieteicējai zemesgrāmatā, līdz ar to tas nevar tagad tikt noteikts uz likuma pamata, jo likumam nevar būt atpakaļejošs spēks uz tām zemēm, kas jau bija uzmērītas un ierakstītas zemesgrāmatā likuma izdošanas brīdī.

[2.3] Valsts, uzliekot dažāda veida aprobežojumus, apgrūtinājumus un birokrātiskus noteikumus, faktiski neļauj īpašniekam realizēt Civillikuma 927., 928.pantā garantētās pilnīgas varas tiesības.

[2.4] Pieteicējas ieskatā nepieciešams pārmērīt tauvas joslu, kas ir būtiski mainījusies un kas būtiski mainītu apgrūtinājumus.

[2.5] Pieteicējas ieskatā šajā situācijā pēc analoģijas piemērojami Civillikuma 1893. un 1909.panti par noilgumu.

[2.6] Ja Lēmums netiek atcelts, tajā noteiktos termiņus Lēmuma izpildei nav reāli ievērot.

[2.7] Pieteicēja vēlas legalizēt arī žogu, kurš nevienu neierobežo pārvietoties gar ūdens krastu, jo vārtiņi vienmēr ir vaļā.

[3] Departaments tiesai sniegtajā rakstveida paskaidrojumā norāda, ka pieteikumu neatzīst, pamatojoties uz Lēmumā minētajiem argumentiem.

[4] Tiesas sēdē pieteicēja pieteikumu uzturēja, pamatojoties uz tajā norādītajiem argumentiem. Papildus paskaidroja turpmāk minēto. Apstādījumu teritorija nekur nav fiksēta. Lēmums nav izpildāms, jo nav zināms, kas jānojauc.

Rīgas domes Pilsētas attīstības departamenta pārstāve tiesas sēdē pieteikumu neatzina, pamatojoties uz Lēmumā norādītajiem argumentiem.

Motīvu daļa

[5] Tiesa noklausījusies administratīvā procesa dalībnieku paskaidrojumus un pārbaudījusi lietas materiālus, atzīst, ka pieteikums nav pamatots un ir noraidāms.

[6] Ar Lēmumu pieteicējai noteikts pienākums nojaukt patvaļīgi uzbūvēto žogu un patvaļīgi uzbūvēto saimniecības ēkas daļu, kas atrodas apstādījumu un dabas teritorijā, saimniecības ēkas daļai, kas atrodas savrupmāju apbūves teritorijā izstrādāt būvprojektu, saņemt būvatļauju un nodot būvprojektu ekspluatācijā, jo veiktā būvniecība atzīta par patvaļīgu. Pieteicēja uzskata, ka uzliktais pienākums nav samērīgs, jo saimniecības ēku nav iespējams nojaukt daļā, kā arī teritorijas plānojumā un no tauvas joslas izrietošie apgrūtinājumi nav reģistrēti zemesgrāmatā.

Lietā izšķirams strīds, vai pieteicējai pamatoti noteikti iepriekš minētie pienākumi.

I

[7] Saskaņā ar Būvniecības likuma 13.panta pirmo daļu pasūtītājam vai būvētājam pirms būvdarbu uzsākšanas jāsaņem būvatļauja Ministru kabineta 1997.gada 1.aprīļa noteikumos Nr.112 „Vispārīgie būvnoteikumi" (turpmāk – Vispārīgie būvnoteikumi) paredzētajā kārtībā. Minētā panta piektā daļa noteic, ka būvdarbu uzsākšana vai veikšana bez būvatļaujas kvalificējama kā patvaļīga būvniecība, un atbildība par to ir paredzēta normatīvajos aktos.

Pašvaldības kompetenci pieņemt lēmumu par normatīvo aktu prasībām neatbilstošu būvniecību regulē Būvniecības likuma 30.panta piektā un sestā daļa.

Lēmumu veidus, ko var pieņemt, ja būvinspektora konstatētos pārkāpumus ir iespējams novērst un būvniecību turpināt atbilstoši normatīvo aktu prasībām, nosaka Būvniecības likuma 30.panta piektā daļa. Saskaņā ar minēto normu likumdevējs pašvaldībai ir piešķīris rīcības brīvību izvēlēties pieņemt vienu no šādiem motivētiem lēmumiem:

1) lēmumu par iespēju turpināt būvniecību, norādot nosacījumus būvniecības turpināšanai;

2) lēmumu par būvniecības radīto seku novēršanu (būves vai tās daļas nojaukšanu, iepriekšējā stāvokļa atjaunošanu u.tml.).

Saskaņā ar Būvniecības likuma 16.panta pirmo daļu būvdarbus drīkst veikt tikai saskaņā ar pašvaldības akceptētu būvprojektu, izņemot gadījumus, kas paredzēti Vispārīgajos būvnoteikumos.

Ja būvniecība notiek bez akceptēta būvprojekta saskaņā ar Būvniecības likuma 30.panta sesto daļu, pašvaldība pieņem lēmumu par šādas būvniecības radīto seku novēršanu (būves vai tās daļas nojaukšanu, iepriekšējā stāvokļa atjaunošanu u.tml.).

No minētajām tiesību normām secināms, ka būvniecības kontroles rezultātā pieņemamais lēmums ir atkarīgs no pārkāpuma rakstura. Vispirms atbilstoši 30.panta pirmajai, otrajai un trešajai daļai būvinspektoram ir tiesības kontrolēt būvniecību un, konstatējot pārkāpumus, uzdot būvdarbus pārtraukt. Ja būvniecība veikta bez būvatļaujas, ar atkāpēm no akceptēta būvprojekta vai vispār bez būvprojekta, lēmumu par iespēju turpināt būvdarbus vai būvniecības radīto seku novēršanu pieņem pašvaldība. Būvniecības likuma 30.panta piektā daļa regulē gadījumus un noteic iespējamos lēmumu veidus, ja būvniecība notikusi bez būvatļaujas vai neatbilst akceptētajam būvprojektam. Tātad gadījumus, kad būvprojekts ir izstrādāts un akceptēts, bet būvniecība neatbilst tam vai būvniecības uzsākšanai atbilstoši akceptētajam būvprojektam nav dota atļauja (nav izsniegta būvatļauja). Savukārt 30.panta sestā daļa regulē gadījumus, kad akceptēta būvprojekta vispār nav, bet tāds būvniecībai ir nepieciešams. Tādēļ abos minētajos gadījumos (30.panta piektā daļa un sestā daļa) ar pašvaldības lēmumu noteikto tiesību un pienākumu saturs var būt būtiski atšķirīgs *(sk. Augstākās tiesas 2010.gada 15.aprīļa sprieduma lietā Nr.SKA-86/2010 7.punktu).*

Būvniecības likuma 30.panta sestā daļa paredz iestādes pienākumu izdot obligāto administratīvo aktu par būvniecības radīto seku novēršanu, ja konstatēts, ka būvniecība veikta bez akceptēta būvprojekta (kā tas ir izskatāmajā gadījumā). Vienlaikus Augstākā tiesa atzinusi, ka, veicot kontroli pār šāda administratīvā akta tiesiskumu, tiesai jebkurā gadījumā ir pienākums ne vien formāli piemērot tiesību normu, bet arī pārbaudīt, vai personai uzliktais pienākums nav nesamērīgs (*sk. Augstākās tiesas 2010.gada 15.aprīļa sprieduma lietā Nr.SKA-86/2010 10.punktu*).

[8] Saskaņā ar *Valsts vienotajā datorizētajā zemesgrāmatā* pieejamo informāciju Rīgas pilsētas zemesgrāmatas nodalījumā Nr./numurs/ pieejamo informāciju nekustamais īpašums /adrese A/ pieder pieteicējai un sastāv no zemesgabala 1173 m^2 uz kura atrodas divstāvu dzīvojamā māja un palīgceltne.

[9] Būvinspektors veicis pieteicējas nekustamā īpašuma apsekošanu 2011.gada 16.jūnijā un 2012.gada 18.aprīlī par ko sastādīti atzinumi par būves pārbaudi *(lietas 45. – 49. un 62. – 68.lapa).* Apsekojot nekustamo īpašumu konstatēts, ka patvaļīgi uzbūvēta saimniecības ēka, kas atrodas aptuveni 10 m attālumā no Vecdaugavas krasta un pie robežas ar kaimiņu zemesgabaliem /ielas nosaukums/ (120.grupa 1257.grunts) un /adrese/. Saimniecības ēkai ir monolīta lentveida dzelzsbetona pamati, mūris no gāzbetona blokiem, vienslīpņu koka spāru jumta konstrukcija ar „Onduline" viļņotu bitumena lokšņu segumu. Izbūvētās ēkas konfigurācija „L" veidā.

Pieteicēja ne tiesas sēdē, ne procesā iestādē nav norādījusi, ka saimniecības ēkas būvniecība veikta normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā, tieši pretēji, pieteicēja atzīst, ka būvniecība ir veikta patvaļīgi. Tāpat arī no lietas materiāliem neizriet, ka būvniecības veikšanai būtu sagatavota nepieciešamā dokumentācija.

No iepriekš minētā tiesa secina, ka Lēmumā pamatoti saimniecības ēkas būvniecība atzīta par patvaļīgu.

[10] No lietā esošos izdrukas no teritorijas plānojuma izriet, ka iepriekš minētais nekustamais īpašums daļēji atrodas apstādījumu un dabas teritorijā, daļēji savrupmāju apbūves teritorijā *(lietas 71.lapa).*

[10.1] Saskaņā ar Rīgas domes 2005.gada 20.decembra saistošo noteikumu Nr.34 „Rīgas teritorijas izmantošanas un apbūves noteikumi" (turpmāk – Apbūves noteikumi) 514.punktu apstādījumu un dabas teritorija ir dažādu funkciju, it īpaši ekoloģisko, rekreācijas un pilsētas tēla veidošanas funkciju nodrošināšanai saglabātas vai speciāli izveidotas, ar augiem apaugušas vai apaudzētas teritorijas.

Saskaņā ar Apbūves noteikumu 515.punktu apstādījumu un dabas teritorijā atļauts mežs, meža parks, parks, skvērs, ielu un dzelzceļa apstādījumu joslas (alejas, bulvāri, joslu veidu apstādījumi vai citi speciāli veidoti un kopti apstādījumi ielas sarkano līniju robežās,starp ielas sarkano līniju un būvlaidi, apstādījumu joslas gar dzelzceļa zemes nodalījuma joslu), krastmalu apstādījumi, būves dzīvniekiem, ievērojot šo saistošo noteikumu 2.28.apakšnodaļas prasības, kapsēta, kolumbārijs, īpaši aizsargājamā dabas teritorija, mikroliegums, ģimenes dārziņi un dabas tūrismam nepieciešamo skatu torņu, laipu un tamlīdzīgu objektu būvniecība.

No iepriekš minētās tiesību normas izriet, ka apstādījumu un dabas teritoriju pamatā atļauts izmantot apstādījumu un atpūtas vajadzībām. Ar iepriekš minētajām funkcijām nesaistītu kapitālu būvju būvniecība šajā teritorijā nav atļauta. Tas nozīmē, ka pieteicējas saimniecības ēka nevar atrasties apstādījumu un dabas teritorijā.

[10.2] Saskaņā ar Apbūves noteikumu 431.punktu savrupmāju apbūves teritorija ir teritorija, kur primārā izmantošana ir savrupmāju vai dvīņu māju būvniecība, bet sekundārā izmantošana – citu šajā teritorijā atļauto būvju būvniecība un izmantošana.

Saskaņā ar Apbūves noteikumu 2.64.apakšpunktu palīgēka būve, kas paredzēta noteiktā teritorijā atļautas būves izmantošanas funkciju nodrošināšanai un ir ar to funkcionāli saistīta, piemēram, atsevišķa transportlīdzekļu novietne (garāža), nojume, darbnīca, pirts, siltumnīca, saimniecības ēka, dārza inventāra noliktava, malkas šķūnis un tml.

No iepriekš minētajām tiesību normām izriet, ka savrupmāju apbūves teritorijā atļauta dzīvojamo māju būvniecība un arī nepieciešamo

palīgēku būvniecība. No tā secināms, ka pieteicējas uzbūvēto saimniecības ēku šajā nekustamā īpašuma daļā, ievērojot normatīvajos aktos noteikto kārtību, legalizēt.

[10.3] Ņemot vērā iepriekš minēto, tiesa secina, ka Lēmumā pamatoti noteikts pieteicējai pienākums saimniecības ēku daļā, kurā tā atrodas apstādījumu un dabas teritorijā – nojaukt, pārējā daļā nosakot pienākumu sagatavot būvniecības dokumentāciju, jo, ja būvniecība tiesiski nav iespējama, tad tiesisku stāvokli iespējams sasniegt tikai vienā veidā – patvaļīgo būvi nojaucot.

Apstāklis uz ko norāda pieteicēja, ka saimniecības ēku nav iespējams nojaukt daļā, tiesas ieskatā nav būtisks, jo tas neattaisnotu materiāli prettiesiskas būves pastāvēšanu. Pieteicējai, veicot patvaļīgu būvniecību, ir jārēķinās ar iespējamajām negatīvajām sekām.

[11] Pieteicēja norādījusi, ka apšauba teritorijas plānojuma saistošo spēku.

Apbūves noteikumi apstiprināti, izdodot pašvaldības saistošos noteikumus, kuri saskaņā ar likuma „Par pašvaldībām" 45.panta pirmo daļu ir saistoši jebkurai fiziskajai un juridiskajai personai attiecīgajā administratīvajā teritorijā.

Saskaņā ar Būvniecības likuma 3.panta pirmo daļu un 11.panta otro daļu zemes gabalu drīkst apbūvēt, ja tā apbūve nav pretrunā ar teritorijas plānojumu un detālplānojumu (ja tas nepieciešams saskaņā ar normatīvajiem aktiem).

Vispārīgo būvnoteikumu 35.punkts noteic, ka, izskatot būvniecības iesniegumu – uzskaites karti, būvvalde pārbauda attiecīgās būvniecības ieceres atbilstību vietējās pašvaldības teritorijas plānojumam un detālplānojumam (ja tāds ir izstrādāts), kā arī attiecīgajiem apbūves noteikumiem.

Tas nozīmē, ka ir prezumējams, ka Apbūves noteikumi, tāpat jā jebkurš cits normatīvais akts Latvijas Republikā, ir zināmi ikvienam un ir spēkā bez atsevišķas paziņošanas nekustamā īpašuma īpašniekiem. Jebkura būvniecības iecere ir jāizvērtē, vai tā konkrētajā vietā vispār ir pieļaujama atbilstoši konkrētā zemes gabala izmantošanas veidam un citām apbūves noteikumos noteiktajām prasībām.

II

[12] Saskaņā ar Zvejniecības likuma 9.panta pirmo un piekto daļu ar zveju vai kuģošanu un citām ar to saistītām darbībām gar ūdeņu krastiem ir nosakāma tauvas josla. Piekrastes zemes īpašniekiem ir tiesības lietot tauvas joslu, ciktāl šīs tiesības neierobežo šis likums, citi likumi un normatīvie akti.

Saskaņā ar Zvejniecības likuma 9.panta devītās daļas 2.punktu dabiskās tauvas joslas platums ir 10 m.

Saskaņā ar Aizsargjoslu likuma 7.panta pirmo daļu virszemes ūdensobjektu aizsargjoslas nosaka ūdenstilpēm, ūdenstecēm un mākslīgiem ūdensobjektiem, lai samazinātu piesārņojuma negatīvo ietekmi uz ūdens ekosistēmām, novērstu erozijas procesu attīstību, ierobežotu saimniecisko darbību applūstošajās teritorijās, kā arī saglabātu apvidum raksturīgo ainavu.

Saskaņā ar Aizsargjoslu likuma 7.panta otrās daļas 2.punkta „a" apakšpunktu ūdensobjektu minimālais aizsargjoslas platums ir 10 m.

Apbūves noteikumu 60.2.2.apakšpunktus noteic, ka aizsargjosla Vecdaugavai ir ne mazāk kā 10 m.

No iepriekš minētajām tiesību normām izriet, ka jebkurai ūdenstilpnei ir nosakāma aizsargjosla un konkrētajā gadījumā blakus pieteicējas īpašumam esošajai Vecdaugavai noteikta aizsargjosla 10 m platumā.

[13] Saskaņā ar Zvejniecības likuma 9.panta sesto daļu tauvas joslas bezmaksas lietošana bez iepriekšējas saskaņošanas ar zemes īpašnieku ir paredzēta: 1) kājāmgājējiem, 2) zivju resursu un ūdeņu uzraudzībai un izpētei, robežapsardzībai; vides aizsardzības, ugunsdrošības un glābšanas pasākumu veikšanai.

Saskaņā ar Aizsargjoslu likuma 37.panta pirmās daļas 5.punkta „b" apakšpunktu 10 m aizsargjoslā ap ūdenstilpni aizliegts būvēt un izvietot jebkādas ēkas un būves, tai skaitā nožogojumus (izņemot esošo būvju renovāciju.

No iepriekš minētajām tiesību normām izriet, ka 10 m platā joslā nedrīkst ierobežot personu piekļuvi un būvēt jebkādus norobežojumus.

[14] Būvinspektors veicis pieteicējas nekustamā īpašuma apsekošanu 2011.gada 16.jūnijā par ko sastādīts atzinumi par būves pārbaudi *(62. – 68.lapa).* Apsekojot nekustamo īpašumu konstatēts, ka pie robežas ar zemesgabalu /ielas nosaukums/, Rīgā līdz Vecdaugavas krastam izbūvēts žogs un vārti. Žogs būvēts no metāla stabiem ar metāla drāšu pildījumu.

Ne no pieteicējas paskaidrojumiem, ne lietas materiāliem neizriet, ka pieteicēja žoga būvniecību būtu veikusi normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā, proti, saskaņojot žoga novietojumu un vizuālo izskatu būvvaldē saskaņā ar Vispārīgo būvnoteikumu 62.6.apakšpunktu.

No tā secināms, ka žoga būvniecība veikta patvaļīgi.

[15] Saskaņā ar Aizsargjoslu likuma 37.panta trešo daļu vietējā pašvaldība pieņem attiecīgu lēmumu par jebkādu nelikumīgu nožogojumu nojaukšanu virszemes ūdensobjektu aizsargjoslās.

No iepriekš minētās tiesību normas izriet, ka pašvaldībai nav dota rīcības brīvība izvēlēties citu patvaļīgās būvniecības seku novēršanas veidu, kā vien žoga nojaukšanu.

Izskatāmajā lietā tiesas ieskatā uzliktais pienākums veikt žoga nojaukšanu tiesas ieskatā ir samērīgs un atbilstošs tiesību normām, jo žoga būvniecība 10 m platā joslā ap ūdenstilpni nav tiesiski iespējama.

Nav iespējams arī apmierināt pieteicējas lūgumu legalizēt žogu, jo tiesību normas aizliedz tauvas joslā būvēt nožogojumus.

[16] Pieteicēja pieteikumā norādījusi, ka tauvas josla nav reģistrēta zemesgrāmatā kā apgrūtinājums.

Saskaņā ar Zvejniecības likuma 9.panta otro daļu tauvas josla zemes īpašumu plānos apzīmējama kā lietošanas tiesību ierobežojums.

No iepriekš minētās tiesību normas izriet, ka tauvas josla iezīmējama zemes īpašuma plānos, bet nav noteikts priekšnoteikums tās spēkā esamībai ieraksta izdarīšana zemesgrāmatā.

Pieteicēja pieteikumam pievienojusi zemesgabala zemes robežu plānu, kurā redzams, ka ir iezīmēta tauvas josla *(lietas 23.lapa).*

Tas nozīmē, ka tauvas josla ir noteikta normatīvajos aktos noteiktajā kārtībā un pieteicējai bija jābūt zināmai par tauvas joslas atrašanās vietai.

III

[17] Pieteicēja norādījusi, ka noteiktais termiņš saimniecības ēkas patvaļīgās būvniecības seku novēršanai ir pārlieku īss.

Tiesas ieskatā noteiktais termiņš ir samērīgs un atbilstošs uzliktajam pienākumam, jo pieteicējas pienākums pēc patvaļīgas būvniecības veikšanas ir maksimāli īsā termiņā izpildīt uzlikto pienākumu. Noteiktajam termiņam jābūt pietiekami īsam, lai efektīvi nodrošinātu nelegālās būvniecības seku novēršanu un neradītu iespēju personai ilglaicīgi lietot patvaļīgi uzbūvēto būvi.

Savukārt, ja pieteicējai, veicot patvaļīgās būvniecības seku novēršanu, rodas objektīvi šķēršļi ievērot noteikto termiņu, viņai ir tiesības lūgt pagarināt noteikto termiņu.

[18] Ņemot vērā iepriekš minēto, tiesa atzīst, ka pieteikums nav pamatots un ir noraidāms.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 246.-251.pantu, 253.pantu, 289.-291.pantu, Administratīvā rajona tiesa

nosprieda:

noraidīt persona Apieteikumu par Rīgas domes Pilsētas attīstības departamenta 2012.gada 18.maija lēmuma Nr.DA-12-179-ap atcelšanu.

Spriedumu var pārsūdzēt Administratīvajā apgabaltiesā viena mēneša laikā no tā sastādīšanas dienas, apelācijas sūdzību iesniedzot Administratīvās rajona tiesas Rīgas tiesu namā.

Tiesnesis M.Markovs